

idea va partir de Josep Pla, la nit en què es va concedir el Premi de Sardana S'Agaró, i es van convocar per commemorar els dos-cents anys del naixement de Mozart.

S'Agaró va convertir-se durant uns anys en el centre musical de la Costa Brava, i els festivals de música van fer que sorgissin diverses iniciatives culturals, com ara l'homenatge que es va fer a Juli Garreta, en el qual es van interpretar les seves obres més significatives.

Els Festivals de Música de S'Agaró van desaparèixer el 1977, quan els festivals d'estiu van començar a tenir lloc a d'altres indrets de Catalunya; havien servit de punt de partida per a d'altres festivals, i un cop enllestits aquests, havien deixat de convocar-se.

Hauran de passar vint anys més perquè torni a aparèixer el nom de Montsalvatge lligat a la ciutat de S'Agaró: l'estiu de 1998 es presenta a la ciutat la Fundació Xavier Montsalvatge, que seria l'organitzadora del Festival de Música de l'Església de S'Agaró.

Els darrers dies d'un artista

Destaca la rellevància que va tenir en el món de la cultura i la política de la Girona de principis del segle XX Francesc-Xavier Montsalvatge i Iglésias, pare del compositor, nascut a Olot el 1881, que va ser un destacat escriptor i pintor modernista de l'època. Col·laborà a les publicacions "Joventut" i "Lo Geronès", i publicà diversos llibres: *Ombres*, *Terra de Gestes i de beutat i L'anell triangular de la Deessa*.

Procedent d'una família de banquers, va heretar el negoci de la banca, però va acabar centrant la seva vida en l'activitat intel·lectual i ideològica. A part d'escriure, va dedicar-se a la pintura paisatgística, i va relacionar-se amb els escriptors gironins que pertanyien a

aquella generació: Prudenci Bertrana, Joaquim Ruyra, Miquel de Palol, entre molts d'altres.

Va morir jove, als quaranta anys a Olot, i va triar passar els seus darrers dies a la rectoria de Solius, l'actual Monestir de Solius, que va ser fundat per monjos procedents de Poblet, en un edifici senzill i en plena naturalesa, que li va proporcionar el descans i l'acolliment necessaris per a crear la seva darrera obra literària, les *Proses del viure a Solius*, recull editat pòstumament en una edició d'homenatge feta pels seus amics i companys artistes, un any just després de la seva mort, el febrer de 1922.

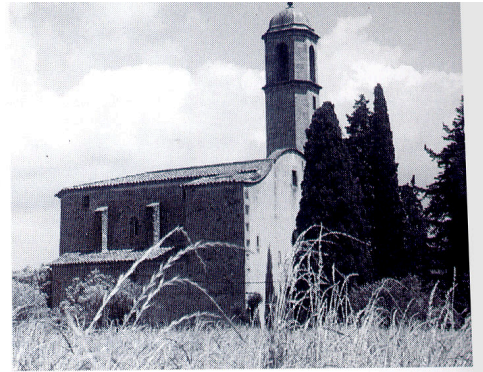
Santa Maria de Solius: reserva espiritual i natural

Durant la seva estada al monestir, Francesc-Xavier Montsalvatge es dedica a sobretot a pintar i a escriure. Va ser en aquella època que va col·laborar en diversos diaris i revistes de caire local.

El germà Albert, actual membre de la comunitat cistercenca, ha centrat el seu seguiment en els escassos testimonis de les veus que al llarg dels anys li han parlat de l'artista, ja que no apareixen a la documentació del monestir dades concretes de la seva estada. Però ha compartit amb nosaltres la història de dues obres de l'artista que han retornat als seus orígens per expressa voluntat dels seus propietaris.

Primer va ser el cas d'un dels exemplars de les *Proses del viure a Solius*, de la que només se n'havien editat 125 exemplars, i van ésser entregades a la comunitat per una família que va saber apreciar-ne el valor intrínsec al seu lloc d'origen.

En aquesta darrera obra, Francesc-Xavier Montsalvatge fa una clara referència al paisatge natural que envol-

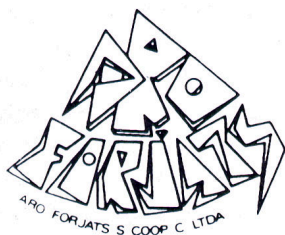

Els alts xiprers centenaris cobreixen el que queda de l'antic cementiri i condueixen a la porta d'entrada de l'església de Santa Agnès.

tava el monestir, i llegint-la s'hi endevinen sovint molts detalls descriptius característics del lloc que va inspirar-lo: el jardí de la parròquia, el cementiri, els boscos dels voltants, i elements tan concrets com la vida quotidiana al monestir, la vaga relació de l'artista amb els habitants de les masies dels voltants, i hi expressa emocions més íntimes i profundes, com l'enyorança que sent de la seva família, l'acceptació de la seva greu malaltia i les reflexions sobre la mort i el més enllà a través de la lectura de textos bíblics.

I el segon cas el constitueix un quadre que l'artista va pintar durant la seva estada: l'antiga església de Santa Agnès, i que havia estat venut a una família que molts anys més tard el va deixar en herència al monestir.

La profunditat emotiva i la intimitat d'aquestes dues obres, sortides de la mà de l'autor en uns moments crítics, ha fet possible que els seus respectius propietaris optessin per retornar-les d'allà on van sortir, per tal que la memòria del seu autor no arribi a perdre's ni estigui massa lluny del lloc que les va veure néixer.

**ELECTRICITAT - FONTANERIA
SERRALERIA - CALEFACCIÓ**

C/ Les Sorres, s/n
Tel. 972 81 89 91

17249 CASTELL D'ARO (Girona)

**carnisseria
xarcuteria**

MARTI COLL

Avda. La Pau - ☎ 972 81 85 42

PLATJA D'ARO